

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti utca 35-45.
részére

Tárgy: Hiánypótlási felhívásra készített egységes kérelem

Ügyszám: IV/2879-3/2022.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám:	IV/2879-4/2022	
Érkezett:	2023 FEBR 14.	
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ X@	☐ EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda:
1	2	dw

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] szám alatti lakos) indítványozó ide I/1 alatt csatolt meghatalmazással igazolt képviselőben (Jogi képviselő: Dr. Kovács Eszter Ügyvédi Irodája, [REDACTED] képv: dr. Kovács Eszter ügyvéd [REDACTED]) a Magyarország Alaptörvényének 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő és

indítványozom

hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk 3. bekezdés b.) pontja alapján, valamint az Abtv. 43. §-ának (1) bekezdése alapján a törvény előtti egyenlőség, vagyis az Alaptörvény XV. cikkének 1-4 bekezdése alapján, a gyermek megfelelő fejlődéshez való joga, vagyis az Alaptörvény XVI. cikkének (1) bekezdése alapján, és a tisztességes eljáráshoz való jog vagyis az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére tekintettel állapítsa meg a Veszprémi Törvényszék I/2. szám alatt csatolt I.Pf.20.487/2021/6/I. számú ítéletének alaptörvény ellenességét és semmisítse azt meg.

Továbbá az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk 3. bekezdés b.) pontja alapján a tisztességes eljáráshoz való jog vagyis az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére, a gyermek megfelelő fejlődéshez való joga, vagyis az Alaptörvény XVI. cikkének (1) bekezdése sérelmére tekintettel állapítsa meg a Kúria I/3 szám alatt csatolt Pfv.II.20.512/2022/7. számú ítéletének alaptörvény ellenességét és semmisítse azt meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

A perbeli felek:

a felperes anya érettségizett, kórházi adminisztrátor [REDACTED], aki szüleivel és testvéreivel, él a szülői házban [REDACTED]

Alperes apa főiskolai végzettségű szociális munkás, aki élettársával és közös gyermekükkel élnek [REDACTED]

A szülők lakóhelye 15 kilométeren belül található. Tömegközlekedéssel 34 perc, személygépkocsival 15 perc az utazási idő.

A gyermekek [REDACTED] akik a jogerős ítélet meghozataláig váltott gondoskodásban nevelkedtek.

Eljárásbeli előzmények:

Indítványozó a Tapolcai Járásbíróságon 3.P.20.496/2019. számú házasság felbontása és járulékos kérdéseinek elbírálása tárgyú ügyben, mint alperes vett részt. Alperes elsőfokon pernyertes lett a 62/I. számú ítélet alapján a tekintetben, hogy a felperessel közös két kiskorú gyermekük szülői felügyeleti jogát alperesnek ítélte az elsőfokú bíróság, továbbá részére tartásdíjat ítél meg a gyermekek után, míg felperes részére kapcsolattartást szabályozott.

Jelen eljárás indítványozója a Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Kisbéri Járási Hivatala Gyámhivatalánál eljárást indított a gyermekük iskolába íratása érdekében, mely hatóság KE-02C/GYAM/294-20/2021 számú határozatával a [REDACTED] iskolát jelölte ki a gyermek számára.

Felperes fellebbezése nyomán az ügy Veszprémi Törvényszékre került, ahol az 1.Pf.20.487/2021/6/I. számú ítéletben a Törvényszék megváltoztatta az elsőfokú ítéletet, és felperes részére ítélte meg a gyermekek feletti szülői felügyeleti jogot, a tartásdíjat és alperes részére szabályozott kapcsolattartást.

Alperes a törvényi lehetőséget kihasználva rendkívüli jogorvoslattal élt a Kúria irányába felülvizsgálati eljárás keretében. A Kúria Pfv.II.20.512/2022/7. számú ítéletével a jogerős ítélet rendelkezéseit fenntartotta tekintettel arra, hogy a felülvizsgálati kérelem megsértett jogszabályhelyként nem tüntette fel a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó Pp. 279. § (1) bekezdését, a Kúria ezért a bizonyítékok jogszabálysértő mérlegelésére vonatkozó állításokat nem vizsgálhatta.

Ténybeli előzmények (I/4. számon csatolt I. fokú ítélet alapján):

-A felek 2009. augusztus 30. napján létesítetek élettársi kapcsolatot. Kapcsolatukból [REDACTED] utónevű gyermekük született.

- A felek [REDACTED] napján kötöttek házasságot, házasságukból [REDACTED] utónevű gyermekük született.

-A felek életközösségüket [REDACTED] kezdték meg, majd utóbb a felperes szüleihez [REDACTED] költöztek. Az [REDACTED] utónevű gyermek születését követően innen [REDACTED] költöztek albérletbe.

- A felek házassága röviddel kisebbik gyermekük születése után kezdett megromlani. Egyre ritkábban éltek szexuális életet, majd ez teljesen meg is szűnt köztük.

- Az alperes 2019. év elején érzelmi kapcsolatot létesített ██████████, majd a felperessel az életközösségüket 2019. november 1. napján megszüntették. Ezt követően röviddel a felperes addigi alperessel közös albérletükből szüleihez ██████████ költözött a gyermekekkel, az alperes pedig 2020. nyarán élettársi kapcsolatba lépett ██████████ ██████████ mely kapcsolatukból ██████████ utónévvel gyermekük született. Ezt követően a felek életközösségüket már nem állították helyre.

- A felek életközösségének megszűnését követően 2020. nyarán a felperes nem biztosította az alperes részére a gyermekekkel való kapcsolattartást, így az alperes csak esetlegesen, és nagyon kevés időt tölthetett gyermekeivel.

- A felperes szülei, illetve testvérei a felperest az alperes ellen hangolják, a felperes pedig igen befolyásolható.

- A felperes az alperessel a gyermekeket érintő egyeztetések során a konkrét válaszok alól kibújik, halogat, önálló döntései nincsenek, vagy azokat nem közli az alperessel.

Továbbá:

A Tapolcai Járásbíróság megállapította, és a tényállítások fennállását a másodfokú bíróság sem vitatta, hogy a felperesi anya nem biztosította az alperes és a gyermekek számára a kapcsolattartást miután ██████████ a szülői házba visszaköltözött. Felperes szülei életveszélyesen megfenyegették az alperest, amikor a gyermeket át kívánta venni kapcsolattartásra. Ez olyan súlyú veszélyhelyzetet idézett elő, hogy az elsőfokú bíróság ennek okán ideiglenes intézkedéssel kényszerült élni, mely alapján a per folyamatban léte alatt a gyermekek váltott gondoskodásban egy hetet az alperesnél, egy hetet a felperesnél töltöttek, mely megoldás számukra gondot nem jelentett. A jogerős ítélet is tartalmazza, hogy az ideiglenes intézkedés tudta csak megszüntetni felperes és családja, valamint az alperes közötti konfliktusokat (másodfokú ítélet 36.pontja). Ezzel egyidejűleg felperes részére ideiglenes intézkedéssel kizárólagos szülői felügyeletet rendelt el az elsőfokú bíróság, azzal, hogy az iskolai, óvodai választás kérdésében a felek közösen gyakorolják a felügyeleti jogokat. Megállapításra került, hogy a felperes az eljárás későbbi szakaszában sem volt képes a ráruházott szülői felügyeleti jogok jogszerű gyakorlására mikor az iskolaválasztásra, illetve az iskolai beíratásra került sor. Ezen helyzetben felperes ismét halogató, bizonytalankodó, önmagával ellentmondásba keveredő magatartást tanúsított, amelynek következtében a gyermek nem került iskolai beíratásra, annak ellenére, hogy alperes a beíratás előtt fél évvel már szorgalmazta ezt. Utóbb a gyámhivatal tette ezt meg az anya által preferált iskolába, hivatkozva arra, hogy az alperes apa rendelkezik gépjárművel, míg a felperes anya nem, így kizárólagosan az anya kényelmi szempontjait figyelembe véve az anya lakóhelye szerinti iskolába rendelte beíratni.

Majd ezt követően a kirendelt igazságügyi szakértő határozattan akként foglalt állást, hogy a felek személyiségjegyei és nevelési hozzáállásuk alapján az alperes a gyermekek nevelésére kedvezőbb személyiségjegyekkel rendelkezik és alkalmasabb a gyermekek nevelésére. Mindezen körülményeket mérlegelve hozta meg az elsőfokú bíróság a helyes, jogszerű döntését.

Az ítélettel szemben felperes fellebbezéssel élt, melynek főbb pontjait összefoglalja a másodfokú ítélet, de az nem került sem vizsgálatra, sem rögzítésre, hogy a fellebbezésben foglalt tényelőadások jelentős része a peres eljárás során semmilyen formában nem került előadásra, így a fellebbezés hivatkozásai, ahogyan az alperes a fellebbezési ellenkérelmében részletesen kifejtette a másodfokú döntés során nem vizsgálhatók, hiszen azok jogszerűen ezen perszakban nem előadhatók, illetve semminemű bizonyítás sem kapcsolódott a fellebbezésben leírt tényállításokhoz.

Álláspontunk szerint ezen alperesi érvelést elfogadta ugyan a másodfokú bíróság, mert a megváltoztatás alapjaként nem a felperesi fellebbezésben előadott új tényállításokat jelölte meg, hanem a valóságban súlyos szülői felügyeleti jogsértések körülményeinek értékelését változtatta meg, és döntött úgy, hogy felperest semminemű felelősség nem terheli az elsőfokú ítélet alapját képező okok, és indokok kapcsán.

Az indítvány befogadásának feltételei teljesülnek:

Nyilatkozom, hogy az ügyben valamennyi rendes (Veszprémi Törvényszék I.Pf.20.487/2021/6/I.) és rendkívüli (Kúria Pfv.II.20.512/2022/7.) jogorvoslat kimerítésre került a fent hivatkozottak szerint, az ott rögzített eredményekkel. Az elsőfokú ítélet ellen a felperesi anya élt fellebbezéssel, míg a jogerős ítélet ellen alperes kért felülvizsgálatot a Kúriától.

Alkotmánybírósági eljárás a jelen panasszal érintett bírósági eljárásokban korábban nem volt.

Nyilatkozom, hogy a Kúria Pfv.II.20.512/2022/7. számú ítéletét meghatalmazott jogi képviselőm 2022. november 4. napján vette át, így jelen kérelmem a törvényi 60 napos határidőn belül kerül benyújtásra.

Indítványozó az érintett eljárások Alperese, az eljárásokkal érintett gyermekek édesapja, így érintettsége bizonyítást nem kíván.

Az indítványozó hozzájárul az alkotmányjogi panasz nyilvánosságra hozatalához.

Az indítványozó a személyes adatainak kezeléséhez hozzájárul.

Alaptörvényi jogsértések bemutatása:

- I. Az elsőfokú bíróság a szakkérdés megválaszolására, illetve az ügy eldöntése érdekében igazságügyi pszichológus szakértőt rendelt ki. Ennek és más tények birtokában hozta meg döntését.

A másodfokú bíróság nem indokolta, hogy a szakértő releváns és az ügyet érdemben befolyásoló véleményéből milyen okból hagyta ki a felperes számára kedvezőtlen megállapítás figyelembevételét. Különös tekintettel a szakértői vélemény 3. pontjában szereplő megállapításra. Nem indokolta, hogy a szakértői vélemény megállapításai közül

milyen elvek alapján válogatott, hiszen azok felülbírálatára szakképesítéssel nem rendelkezett. Nem tartotta aggályosnak és kiegészítésre szükségesnek. Az indoklási kötelezettség elmaradása súlyos eljárásjogi hiba, amely megalapozza a tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelmét vagyis az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértését. Az alábbiakban kifejtésre kerülő alperesi kérelmező kárára elkövetett eljárásjogi jogsértéseket összességében értékelve egyértelműen megállapítható, hogy alperessel szemben a másodfokú bíróság és a Kúria is jogsértő módon, tisztességtelenül járt, mely bírói eljárással mind a másodfokú törvényszék, mind a Kúria súlyosan sértette alperes tisztességes eljáráshoz való jogát, és ezen belül a tisztességes ítélet meghozatalához való jogát.

II. A I. fokú bíróság indoklása 32-33. szakaszában rögzíti a szülői felügyeleti jog elbírálása körében, hogy az iskolaválasztás elmulasztása felperes terhére értékelendő.

Ezzel szemben a II. fokú bíróság indoklásának 35. pontjában ezzel teljesen ellentétes tényállást állapít meg, holott bizonyítási eljárást nem vett fel. Egyáltalán nem értékeli a bizonyítékokat. Felperes a közös szülői felügyelet alá rendelt kérdések megválaszolását, az együttműködést olyan szinten negligálta, hogy erre már a Járásbíróság szólította fel, amely bírói felszólításra szintén nem reagált, azt nem hajtotta végre. Ezt követően fordult alperesi apa a gyámhivatalhoz a gyermekük beíratása érdekében. A II. fokú bíróság ezen tényeket egyáltalán nem veszi figyelembe, így indoklása okszerűtlen és iratellenes, mely okán tisztességtelen és diszkriminatív és ezzel szintén megsérti alperesnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, és emellett sérti alperes a törvény előtti egyenlőséghez való, vagyis az Alaptörvény XV. cikkének 1-4 bekezdésében sértett jogát.

III. A II. fokú bíróság az indoklásában nem fejtette ki, hogy miért találja alkalmasabbnak az felperest a gyermekek szülői felügyeleti jogainak vitelére. Egyetlen okot említ, hogy a gyámhivatal az anya lakóhelyén található általános iskolát jelölte ki az egyik gyermek tanulmányainak megkezdésére. Ekörben nem mérlegelte, hogy a szülők szomszédos településen, 15 perces autóútra laknak egymástól, így nyilván az alperesnek sem jelentene gondot ezen út megtétele. Hozzáteszem, hogy ez a határozat akkor keletkezett, mikor a szülők váltott gondoskodásban nevelték gyermeküket, gond nélkül.

IV. A II. fokú végzés indoklásában rögzíti, hogy felperes apja életveszélyesen megfenyegette alperest. A mérlegelésébe mégsem vonta be ezt a körülményt, sőt nem értékelte, hogy ebbe a felperesi környezetbe helyezi a gyermekeket döntésével. Nem indokolja, hogy ez az agresszív nagyszülői környezet miért „előnyösebb” a gyermekeknek.

V. A másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az eljáró bíróságnak ideiglenes intézkedés meghozatalával kellett megszüntetnie a gyermek felperes általi veszélyeztetését és biztosítani a gyermekek számára a folyamatos alperesi jelenlétet az életükben. Az ideiglenes intézkedés keretében az elsőfokú bíróság a gyermekek

érdekében heti váltást rendelt el, amely ezt a veszélyeztetettséget megszüntette, a felperesi nagypapa agresszív viselkedését visszaszorította.

Álláspontom szerint a II—V. -ig pontokban foglalt hibák önmagukban, egyesével értékelve nyilván kevesek lennének az alapjogi sérelem – a tisztességes eljáráshoz való jog és a törvényelőtti egyenlőség megsértésének megállapítására -, de az a tény, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás valamennyi ítéleti indokolását szögesen ellentétesen, a józan észről elrugaskodott módon értékelte, és ezért az elsőfokú eljárásban alapos bizonyítási eljárások lefolytatását követően (tanúk, hangfelvételek és leirataik, felek közötti levelezések, szakértői bizonyítás) helyesen feltárt tények ilyen összetettségű félreértelmezése, mely végső soron az ítélet teljes megváltoztatásához vezetett álláspontom szerint tisztességtelen és diszkriminatív eljárás volt, és ezzel szintén megsértette alperesnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, és emellett sérti alperes a törvény előtti egyenlőséghez való, vagyis az Alaptörvény XV. cikkének 1-4 bekezdésében sértett jogát.

VI. Kúriai ítélet: Álláspontom szerint az új Ptk. 4:167 § 2. bekezdésébe azért került be a mérlegelni szó, hogy a magasabb anyagi jellegű jogszabályban is megjelenjen a mérlegelés kötelezettsége. Így a mérlegelés kötelezettségét magasabb szintre helyezték, mivel az eljárásjogi szabály alsóbb rendű, mint az anyagi jogi szabály. Miképp nagytiszteletű tanárom egykor kifejtette: „Az eljárásjogi szabályok az anyagi jogi szabályok alsószoknyájának tekintendők.”

A Kúria panaszolt elutasítása, mely szerint az anyagi jogi hivatkozás önmagában nem elegendő a felülvizsgálathoz, a felülmérlegeléshez, álláspontom szerint jogellenes. A Kúria által elvárt Pp. 279 § 1 bekezdésének feltüntetése, illetve meghivatkozása nem szükséges a felülmérlegeléshez, ezért a Kúria döntése álláspontom szerint megsértette a tisztességes eljáráshoz való jog Alaptörvényi előírását (Alaptörvény XXVIII. cikk (1)) és korlátozta a felülvizsgálati eljáráshoz való jogomat, amivel közvetetten a gyermekek jogait is korlátozta, hisz érdemi felülvizsgálatot ennek okán nem végzett. Ezért döntése a gyermekek megfelelő fejlődéshez való jogát is sértette, vagyis az Alaptörvény XVI. cikkének (1) bekezdését is.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

Fentiek összessége, a tények egyoldalú értékelése, és az I. fokú bírói döntések indokolás nélküli felülbírálata megalapozza az Alaptörvény XV. cikkének 1-4 bekezdéseiben foglalt törvény előtti egyenlőség elvének sérülését, mert egyértelműen megállapítható, hogy valamennyi tény, azok súlyának figyelmen kívül hagyásával egyoldalúan a felperesi kérelem megalapozottságának igazolása érdekében, a józan gondolkodással ellentétesen értékelte, mely az alperesi apát diszkriminatív módon érintette, és amely a döntés megalapozatlan

megváltoztatásához és ennek okán az eljárás tisztességtelenségéhez vezetett. Ekörben is fenntartjuk azon jogi érvelésünket, hogy amennyiben csak egyes tények esetében tért volna el az elsőfokú értelmezéstől a törvényszék az alapjogi sérelem nem állt volna be, de tekintettel arra, hogy gyakorlatilag az elsőfokon az íréletet megalapozó tényeket szinte kivétel nélkül másodfokon a törvényszék a felperes javára értékelte és fordította át az általánosan elfogadott észérvekkel ellentétesen, ezzel olyan súlyú jogsértést követett el, mely álláspontunk szerint kimeríti és megalapozza alperes Alaptörvény XV. cikkének 1-4 bekezdéseiben foglalt törvény előtti egyenlőség elvének sérülését. Az ilyen jellegű diszkriminatív eljárásokban az alkotmányjogi beavatkozás nemcsak az alperesi kérelmező, hanem egyrésztől a perben érintett gyermekek, másrésztől a bírói túlkapás megakadályozása nyomán az egész jogalkalmazás védelmének érdeke, ezért fontosnak tartjuk, hogy az alapjogi védelem körében felismerve a súlyos és összetett jogsérelmet a t. Alkotmánybíróság beavatkozása útján a jogalkalmazói hibás működés reparálásában is részt vegyen, és a jogalkalmazás irányát a tisztességes és részrehajlás nélküli eljárások megvalósítása irányába mozdítsa ki.

A másodfokú bíróság az ügyet és a rendelkezésre álló számos bizonyítékot álláspontunk szerint nem vizsgálta meg kellő mélységgel, és teljesen jogellenesen helyezte a minden szempontból kedvezőtlenebb felperesi környezetbe a gyermekeket megsértve a Ptk. 4:167. § (2) bekezdésében foglalt anyagi jogi rendelkezést, és túl terjeszkedve a felülbírálati jogkör adta lehetőségein.

A másodfokú bíróság a per eldöntése szempontjából egyik legrelevánsabb bizonyítékot, az igazságügyi pszichológus szakértői véleményt is részrehajlóan a felperes javára értékelte akként, hogy a legfontosabb szakmai ténymegállapítást teljességgel figyelmen kívül hagyta a döntése meghozatala során. A másodfokú ítélet [37] pontjában a Törvényszék rögzíti, hogy mindkét szülőnél kimutathatóak jó és rossz tulajdonságok (ez nyilván minden szülőpár esetében igaz), és mindkét szülő őszintén kötődik a gyermekekhez, ahogyan a gyermekek is hozzájuk, azonban nem veszi figyelembe a per eldöntése szempontjából kiemelten jelentős szakértői szakmai megállapítást, mely szerint: „Személyiségjegyeik és nevelési hozzáállásuk alapján az alperes kedvezőbb képet mutat, alkalmasabb a gyermekek nevelésére.” (I/5. számon csatolva a szakértő vélemény 22. old. 3. válasz). Az eljárás során megállapításra került tehát, hogy a felek személyiségjegyeinek összességét figyelembe véve az alperes az alkalmasabb a gyermekek nevelésére, melyről a másodfokú ítélet említést sem tesz teljesen iratellenesen a másodfokú döntésében.

A szülői felügyeleti perek célja, hogy a szülők közötti közös megegyezés hiányában mérlegelje a rendelkezésre álló bizonyítékok és a tényelőadások alapján Ptk. 4:167. § (2) bekezdésének megfelelően, hogy a gyermekek testi, szellemi és erkölcsi fejlődése miként biztosítható a legkedvezőbben. Annak ellenére, hogy a bírósági eljárás során a felperesi oldalon említhető egyetlen „pozitívum” a szülői felügyeleti magatartása kapcsán, hogy az ideiglenes intézkedést - kvázi szankciót - követően már nem akadályozta az alperes kapcsolattartását érthetetlen, és teljességgel okszerűtlen azon mérlegelés és bírói döntés, mely teljes egészében megváltoztatta a feleket személyesen több alkalommal meghallgató, az élethelyzetüket pontosan látó és ismerő, szakszerű elsőfokú döntést. Felperesi oldalon maga

az ítélet sem tartalmaz egyetlen kedvező megállapítást sem, mindössze próbálja az elsőfokú döntésben feltüntetett felperesi oldalon felmerült hiányosságokat és hibákat bagatellizálni a bizonyítékok részrehajló értelmezésével, tulajdonképpen a felperesre hátrányos bizonyítékrészeket kivonja az eljárásból, és így egy teljesen megalapozatlan a gyermekek érdekeivel ellentétes döntést hoz, amellyel megsérti az Alaptörvény XVI. cikkének (1) bekezdését. Itt tekintettel kell lenni az 1991. évi LXIV. törvénnyel kihirdetett, a Gyermekek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezményre is, melyet állásponatom szerint megsértett a döntés. Állásponatom szerint kérelmező azon okból jogosult a gyermekek jogainak védelmében is fellépni, mert a jogsértések elkövetésének idején (nagy részben) ő maga is rendelkezett a gyermekek felett szülői felügyeleti joggal.

Mindezek okán a II. fokú határozat megsértette az alperes és a gyermekek Alaptörvényben rögzített jogait, különös tekintettel az

- Alaptörvény XV. cikkére

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

(3) A nők és a férfiak egyenjogúak.

- Alaptörvény XXVIII cikkének (1) bekezdését

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

- ezen rendelkezések súlyos megsértésén alapul a II. fokú ítélet, amely érdemben befolyásolta a döntés meghozatalát és ezáltal megsértette az Alaptörvény XVI. cikkének (1) bekezdését

Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonossághoz való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

valamint az Alaptörvény 28. cikkét

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az Alaptörvény rögzíti, hogy az anya nő, az apa férfi. A gyermekeknek egyformán szükségük van mindkét szülőjükre, hisz együtt alkotják a családot. Sajnos jelen esetben ez felbomlott. Ezen felül viszont az Alaptörvény tiltja a nő és férfi nemek közti megkülönböztetését, így amennyiben a bíróság ezt teszi, abban az esetben az Alaptörvény előírásaival, szellemiségével szembehelyezkedik. Az Alaptörvény és nemzetközi egyezmények és jogszabályokat is megsérti a jogalkalmazó, amennyiben nem a gyermekek legfőbb érdekét veszi figyelembe, hanem valamely más érdek, indok alapján jár el egyik vagy másik fél javára. Jelen támadott II. fokú döntés és indokolása egyetlen mondatában sem hivatkozik a gyermek érdekére, holott az ő életének befolyásolásáról születik döntés és az ő érdeke lenne az elsődleges.

Álláspontom szerint a II. fokú döntés az alperes apával szemben elfogult, így a tisztességes eljáráshoz való joga is sérült alperesnek mikor a II. fokú bíróság felülmérlegelése során a felperesi részről a pozitívumokat emelte ki és a negatívumokat negligálta, míg alperes apa/férfi esetében épp fordítva járt el. Ezek a csatolt Kúriai felülvizsgálati kérelem, a Veszprémi Törvényszék Ítélete, a Tapolcai Járásbíróság ítélete és az igazságügyi pszichológus szakértői vélemény alapján egyértelműen megállapítható.

Közös társadalmi érdek, hogy a szülők közt ne tegyenek a bíróságok nemi alapon megkülönböztetést és hogy a gyermekek a számukra legalkalmasabb helyzetbe kerüljenek. Természetesen nem tudhatjuk kétséget kizáróan megállapítani, hogy ezen bírói eljárásnak a nemi alapú elfogultság volt az oka, de amennyiben más volt, az épp úgy sértette alperes tisztességes eljáráshoz való jogát. Amennyiben a bíróságok egyik vagy másik nemet/szülőt előnyben részesítik valamely kérdésben - legyen az akár a gyermek felügyeleti jog gyakorlásának kérdése is - a társadalom ehhez fog alkalmazkodni, azaz a jelen esetben a nők jövedelme és munkapiaci helyzete mindig alacsonyabb lesz, ahogy ez egyébként gyakorlat is ma Magyarországon tekintettel arra, hogy az anya kerül elsősorban a gyermek nevelésének kijelölésére. Az ehhez hasonló döntések ezt a vélekedést erősítik a munkáltatóknál épp úgy, mint a társadalomban. Ugyanitt kell megemlíteni, hogy amennyiben a gyermeket nem az alkalmasabb szülő neveli - akár a hátrányos nemi megkülönböztetés okán -, úgy a gyermek későbbi társadalmi „hasznossága” is alacsonyabb értékű lesz. A társadalom érdeke meghaladni azt a jogalkalmazói érvelést, hogy „amennyiben az anya nem alkalmatlan a gyermek nevelésére, akkor nála kell elhelyezni”. Ez a jogalkalmazói felfogás az oka az említett munkaerőpiaci anomáliáknak is épp úgy, mint az alacsony születésszámnak, amelyet sok tanulmány is alátámaszt és amelyben országunknak előrébb kell lépnie.

Kúriai ítélet vonatkozásában:

Álláspontom szerint az új Ptk. 4:167 § 2. bekezdésébe azért került be a mérlegelni szó, hogy a magasabb anyagi jellegű jogszabályban is megjelenjen a mérlegelés kötelezettsége. Így a mérlegelés kötelezettségét magasabb szintre helyezték, mivel az eljárásjogi szabály alsóbb rendű, mint az anyagi jogi szabály. Miképp nagytiszteletű tanárom egykor kifejtette: „Az eljárásjogi szabályok az anyagi jogi szabályok alsós szoknyájának tekintendők.”

Ezért a Kúria panaszolt elutasítása mely szerint az anyagi jogi hivatkozás önmagában nem elegendő a felülvizsgálathoz, a felülmérlegeléshez, álláspontom szerint jogellenes. A Kúria által elvárt Pp. 279 § 1 bekezdésének feltüntetése, illetve meghivatkozása álláspontom szerint nem szükséges a felülmérlegeléshez.

Ugyanakkor hivatkozni kívánok arra, hogy a Kúria jogszabálysértően figyelmen kívül hagyta a felülvizsgálati kérelem I. pontjának első bekezdésében rögzített hivatkozásomat a BH 345/2001 számú Legfelsőbb Bírósági Ítéletre, mely tartalmazza a Kúria által hiányolt felülmérlegelést lehetővé tevő eljárásjogi hivatkozást.

Ezek alapján a Kúria döntése álláspontom szerint megsértette a tisztességes eljáráshoz való jog Alaptörvényi előírását és korlátozta a felülvizsgálati eljáráshoz való jogomat, amivel közvetetten a gyermekek jogait is korlátozta, hisz érdemi felülvizsgálatot ennek okán nem végzett. Ezért döntése a gyermekek megfelelő fejlődéshez való jogát is sértette, vagyis az Alaptörvény XVI. cikkének (1) bekezdését is.

Veszprém, 2023. február 14.

Tisztelettel:

 indítványozó

Képv.: dr. Kovács Eszter Ügyvédi Irodája
dr. Kovács Eszter ügyvéd

dr. Kovács Eszter
Ügyvédi Irodája

Mellékletek:

I/1 meghatalmazás és megbízási szerződés

I/2 Veszprémi Törvényszék támadott ítélete (1.Pf.20.487/2021/6/I)

I/3 Kúria támadott ítélete (Pfv.II.20.512/2022/7.)

I/4 Tapolcai Járásbíróság elsőfokú ítélete (3.P.20.496/2019.)

I/5 Igazságügyi pszichológus szakértői vélemény és lelet